

ganſke ſlutte mig til det, der blev ſagt, navnlig af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds, at det har overmaade lidt at ſige for os, om vi i Forhold til andre Lande ſtaa lidt høiere eller lavere i ſaa Henſeende. Det, ſom det dog ene og alene kommer an paa, er følgende to Ting, den ene, om de Forſvarsforanſtaltninger, ſom foretages, i og for ſig maa ſiges at være betryggende, ſaa betryggende, ſom en lille Stat overhovedet kan forlange, at dets Forſvarsforanſtaltninger kunne blive, og dernæſt det andet, der naturligviis er et ligeſaa vigtigt Spørgsmaal, nemlig om man har Raad til at udføre diſſe Forſvarsforanſtaltninger. Forſaa vidt diſſe to Ting ere tilſtede, forekommer det mig, ſom ſagt, at man ikke behøver at ſe ſnyderlig hen paa, om man ſtaaer noget høiere eller lavere i Forhold til andre Lande i ſaa Henſeende. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ſte Valgkreds (Winther) vilde væрге ſig imod den Døvtrø, at Rigsdagen aldeles ikke ſkulde intereſſere ſig for vort Forſvar, men det behøver det ærede Medlem ſelvfølgelig ikke at gjøre heri Salen, thi det vide vi jo Alleſammen her, at Rigsdagen naturligviis gjør, og at de Summer, der gives, i og for ſig ere betydelige, er der jo Ingen, der negter. Et Spørgsmaal kunde det jo nok være, om det ikke undertiden vilde være heldigere at gaa til lidt større Summer uden dog væſentlig at forandre deres Størrelſe, og om det ikke til andre Tider kunde være henſigtsmæssigt at give de bevilgede Beløb en lidt anden Anvendelſe end den, de have ſaaet. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) mente imidlertid, at det, ſom vi ſaae for de mange Penge, der anvendes paa Forſvarsvæſenet, ikke er Pengene værd. Ja, jeg veed jo nok, at det ærede Medlem ikke ſynes om vor nuværende Hærlov, og det maa dog formodentlig være det, ſom det ærede Medlem mente, at den nuværende Hærlov ikke er god. Imidlertid maa det dog erindres, at det er den, ſom Rigsdag, Regjering, alle Parter, ere blevne enige om, ſaa der vil viſt neppe være nogen Grund til nu at ſøge at ændre derpaa. Det er jo dog Noget, ſom er indlyſende, at det fremfor Alt er nødvendigt, at Hærorganisationen ſaar Tid til at virke, og at man ikke ſtadig ligger i Omordninger med den, da man jo ſaa i Almindelighed maa ſiges at være i en langkvettere Stilling end ſelv med en mindre god Hærlov. Jeg kan iøvrigt ikke gaa ind paa, at nogen Beſtemmelſe i den ſkulde give Anledning til den megen Lediggang, ſom det ærede Medlem talte om, idet ſelvfølgelig det at have Rekruter under Uddannelſe ikke er

den enſte Maade, hvorpaa Befalingsmanden kan bevare de Rundfaber, han har i ſit Jag, ſamt forøge dem, og i ethvert Fald kan denne Lediggang, hvorom der dog kan være Tale ved Fodfolket, idet den ikke vil kunne indtræde ved de andre Vaaben, ikke have viſt ſig endnu, da der er ſaa mange Vakancer blandt Befalingsmændene. Jeg kan ikke vide, hvorledes det ærede Medlem er kommet til det Reſultat, at Krigsminiſteriet aldrig har ønsket at gjøre den almindelige Børnepligt til Virkelighed; toertimod ſynes jeg, at Krigsminiſteriet dog aabenbart i høieſte Grad er intereſſeret i at ſaae et ſaa stort og ſaa dygtigt Antal af Børnepligtige ſom muligt. Jeg er ganſke enig i, hvad det ærede Medlem ſagde. Han ſagde nemlig; „Jeg mener dog, at vi kunne blive enige om at give Hærloven en Anvendelſe, der ſigter ſkarpere og tydeligere paa det Maal: virkelig Brug af alt brugbart Mandſkab til Fædrelandets Forſvar, ſaaledes at vi ved Indøvelſen af det perſonlige Børn ſkulde viſe, at vi ſkulle væрге vort Land“. Jeg er i høi Grad enig med det ærede Medlem i, at vi bør gjøre Alt i ſaa Henſeende, og jeg er derfor ogſaa overbevist om, at jeg vil ſaae det ærede Medlems varme Underſtøttelſe til en Foranſtaltning, ſom jeg netop i den Retning har foreſtaaet paa den foreliggende Finantslov, nemlig en delviis Indfaldelſe af Forſtærkingen, ſaaledes ſom det var forudſat ved Hærloven af 1867. Det er jo aabenbart, at dette er en Foranſtaltning, ſom netop gaar i den Retning, ſom det ærede Medlem omtalte, nemlig at ſøge at gjøre det værnepligtige Mandſkab ſaa vel øvet ſom muligt, for at vi kunne viſe, at det er vort Alvor at væрге vort Land. — Ligeoverfor det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Jørgenſlev) har jeg kun en ganſke kort Bemærkning at gjøre. Det ærede Medlem mener, at den Maade, hvorpaa der gives Erſtattung for den Skade, ſom ved de større Dveller foraaſages paa Marker, Hegn osv., er meget uheldig for Befolkningen. Jeg maa indrømme, at jeg ikke i dette Øieblik har ſærligt Kjenndſkab til diſſe Forhold, da jeg hidtil ikke har hørt nogen Klage i ſaa Henſeende, og jeg har derfor ikke troet, at der kunde være de Vanſteligheder tilſtede, ſom det ærede Medlem berørte. Men forøvrigt ſkal jeg ſelvfølgelig tage denne Sag under nøie Overveielſe, og jeg vil maaffe henvende mig om nærmere Oplyſninger til det ærede Medlem for at ſaae at vide, hvorledes han ſer paa Sagen. — Der var et andet Spørgsmaal fra det ærede Medlem; det angik det meteorologiſke Inſtitut. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at der for to Aar ſiden var bevilget Penge til en